

do desetak, a noću u njima sve vrvi od igrača. Tu vam je sve sjajno, sve raskošno, a pridolaze ne samo gospoda iz najuglednijih krugova, već i gospode.

— Mletačke matrone? Ne bih nikad pomislio!

— Bilo je i takvih posjetitelja u tim igračnicama, koji su kasnije obnašali i čast dužda!

— No, još i to!

— Takav jedan, potonji dužde, dolazio je sa svojom suprugom. Sada pak smatraju te igračnice tako otmjenim mjestom, da je gdje koji aristokrat predstavio patricijima svoga sina baš pri kartaškom stolu!

— To je nevjerovatno!

— Vjerujte mi, da sam na svoje oči vidio, kako je jedan od odličnijih patricija svoga sina doveo baš u igračnicu, da mu priušti čast, da ga na tom mjestu predstavi prviput najotmjenijim patricijima, pa da tom prilikom zaigra do tri, pa i do četiri tisuće dukata.

— Je li moguće!

— Vidio sam i patricijskih žena, koje su u jednoj jednoj noći zakartale do tisuću, a i više, dukata. Pripovijeda se dapače, da su nekoji sretni igrači u kratko vrijeme dobili kartanjem koju stotinu tisuća!

— Pa kad se sve zakarta, svrši se kao i Barbarigo.

— Ako je istina!

— Držim, da je.

— Šior Bona se digne, i pogleda daleko preko prove, nadnese ruku nad oči da bolje vidi, pa reče:

— Evo našega čamca od obale. Bit će fra Andeo i kapetan Tomić. —

Šior Bona pobrza na onu stranu broda gdje je imao da pristane čamac, da pričekava goste. Iz čamca se je prvi popeo redovnik franjevac, srednjih godina, a za njim negdašnji kapetan stratijota Petar Tomić, sada kapetan bakarskih Uskoka, preodjeven kao mornar brigantina »Sveta Margareta«. —

Kapetan Tomić, kad je ono sretno umaknuo iz Splita, doplovio je još sretnije u Senj s »Nehajem«, na povratku iz Neretve, gdje su Uskoci pobrali danak od turskih podanika. Ali u Senju nije se zadržao dugo. Kad je naime doznao za sudbinu svoga pobratima kapetana Celića i prijatelja Tvrde, ishodio je od svoga poglavara, da bude dodijeljen uskočkoj četi u Bakru, gdje je ipak mogao da prije dozna nešto o svojim nesretnim drugovima. I kad je on prispio u